

ŠTIRINJA PLACANA V GODINI

ŠTEV. 4

1-9-3-9

STROVNA
ZNAK
SLOVENSKE
ČEBELAR
ETNIK
XLII

GLASILO

SLOVENSKEGA
ČEBELARŠKEGA
DRUŠTVA

v

LJUBLJANI

Vsebina:

Še o Lipskem	53	Kotiček za radovedneže	60
Prodaja medu	54	Opazovalne postaje	61
Starosta gorenjskih čebelarjev	55	Društvene vesti	63
Ali je medu, ali ni medu?	57	Naše podružnice	64
Čtivo za začetnike		Drobir	66
April	58		

Mali oglasi

Radio aparat, lovsko puško in daljnogled zamenjam za čebele.

Pišite na naslov Jenko Metod, Hrastnik.

Poceni prodam 20 obljudenih A. Ž. panjev. Cena po dogovoru. Matevž Rudolf, Koščake 3, p. Sv. Vid - Begunje pri Rakeku.

Prodam 70 kg pristinega in zdravega ajdovca po din 16'—franko kolodvor Ljutomer. — Dunaj Alojzij, Lukavci, p. Križevci pri Ljutomeru.

Prodam 130 kg garantirano zdravega ajdovca-pitanca po din 16'—franko postaja Beltinci. Tkalec Štefan, Melinci 39, p. Beltinci.

Prodam 17 obljudenih Žnideršičevih panjev z vsem čebelarškim orodjem. — Černič Ivan, Ljubljana, Hrvatski trg 4.

Kupim 2 do 5 kg čistega izdelanega satja. Soklič Ivan, Zalog, p. Dob pri Domžalah.

Prodam več A. Ž. panjev čebel ter nekaj kranjičev v dobrem stanju z mladimi maticami. V rojilni dobi bom prodal tudi nekaj rojev. Cena po dogovoru. — Loboda Alojzij, Domžale, Ljubljanska c. 104.

Čebelarška podružnica pri Sv. Trojici v Slov. gor. proda stiskalnico za vosek, nov izum, oblikovan na razstavi z veliko diplomo in srebrno kolajno.

Prodam 11 A. Ž. panjev, obljudenih. Cena po dogovoru. Kruljc Ivan, Mostec, p. Dobrova.

Imam več A. Ž. panjev v dobrem stanju naprodaj, na 9 in 10 satov. Cena po din 35'—za panj. — Maček Anton, Vrhnika.

Prodam 4 obljudene A. Ž. panje z verando in paviljonom vred za din 2.000'—. — Rogelj Franc, Tupalce, p. Preddvor-Kranj.

Kupim 5 kranjičev, dobre plemena z zadostno zalogo. Prodám pa 50 kg garantiranega pitanca. Cena po dogovoru. — Irgolič Fric, pos. Sodinci, p. Velika nedelja.

Prodam 2 A. Ž. panja na 10 satnikov po din 100'—. — Kovač Jakob, Glince - Ljubljana, Tržaška c. 44/a.

Prodam 10 do 14 kranjičev normalne mere z maticami iz leta 1937. in 1938. in mladim satjem. Prodám tudi 100 kg pomladnega medu od zdravih čebel, za katerega tudi jamčim. — Perko Jan, šol. upravitelj, Vrhpolje, p. Moravče.

Za kranjiče dam ali prodam decimalno tehtnico, točilo na 3 A. Ž. sate, ameriški stroj za ovijanje perila, 2 svetilki štev. 20 z okroglim gorilnikom in gugalnega konja, vse za čebele v kranjičih. — Koprive Josip, sedlar, Loški potok.

Sprejemem takoj zvestega in miroljubnega čebelarja, nad 38 let starega, samca ali vdovca za stalno na malo posestvo. Naslov v Društveni Čebelarni v Ljubljani.

Matičnjak, še skoro nov, s panjički, prirejen za 9 družinic, zaradi zmanjšanja čebelarstva poceni proda: Anton Wilfan, čebelar v Žabnici pri Škofji Loki.

Čebelna plemenilna postaja

na Kopiščih ob Kamniški Bistrici bo začela poslovati v začetku meseca maja. Prinos plemenilnikov (matic) javite po dopisnici vsaj par dni prej vodji čebelne plemenilne postaje v Ljubljani, Streliška ulica 32.

Vabilo

Podružnica čebelarškega društva v Rimskih toplicah

priredi v nedeljo 30. aprila 1959 ob 3. uri popoldne v prostorih g. Kozoleta na Breznem čebelarški družabni večer. Udeleženci se bodo lahko poslužili medenega peciva in medu v reklamnih lončkih.

Čisti dobiček prireditve je namenjen za nabavo društvenega orodja.

Prijatelji čebelarjev vljudno vabljeni!

Odbor.

Glasilo Slovenskega čebelarskega društva v Ljubljani

Izhaja mesečno.

Številka 4

V Ljubljani, 1. aprila 1939

Letnik XLII

Še o Lipskem

Jos. Verbič, Ljubljana.

V začetku članka o letošnji čebelarski razstavi v Lipskem sem omenil, da bodo za časa razstave tam tudi čebelarska zborovanja raznih narodnosti in da bi bilo mogoče na licu mesta tudi prepričati se, kaj je z našim izvozom medu in čebel v Nemčijo. Ker so te zadeve za nas važne, naj poročam še sledeče.

Dne 7. januarja popoldne se je bilo vršilo v mogočni dvorani Zoološke restavracije zborovanje nemških čebelarjev, na katero so bili povabljeni tudi inozemski gosti. Sešlo se je več tisoč čebelarjev, in dvorana je bila nabito polna. Gostom so bila odkazana častna mesta. Jaz sem sedel poleg precej številne skupine Madžarov, ki so dobro poznali Jugoslavijo. Zborovanje je otvoril dr. Filler, predsednik državne strokovne skupine, ki je pozdravil domačine in goste ter gostom povedal, da nas je zato povabil na razstavo, da vidimo voljo Nemcev, ki streme za pomirjeno gospodarsko zgradbo zase in za ves svet. Jaz si takrat načina te zgradbe nisem mogel povsem jasno predstavljati; sedaj po dogodkih preteklega meseca pa ga dobro razumem. Nato je poslovodeči predsednik Kickhöfell poročal o izvedbi razstave.

Potem ko je še R. Scholz govoril o napredku čebelarstva v razstavni deželi, je predaval dr. Himmer o vedi v službi nemškega čebelarstva. Kako nemški znanstveni zavodi delujejo za napredek čebelarstva, se da vsaj deloma posneti iz popisa razstave, zato te snovi ne bom podrobneje razpletal.

Predavanju so sledila počaščenja zaslužnih čebelarjev iz starih in novih delov Nemčije. Po navedbi njih zaslug so vsakemu po

sebej prečitali in izročili častno listino in kovinast kos satu, ki ga lahko uporabljáš za obteženje pisem. Ob koncu zborovanja so nam predvajali nov, zelo posrečen čebelarski film. Predstavljal nam je v treh delih opravljanje čebel, njih razvoj in udeleževanje. Film je mnogo popolnejši kot vsi dosedanji in nam predočuje dejanja, ki se z navadnimi slikami ne dajo ponazoriti, n. pr. sesanje medečine iz medovnikov, nabiranje obnožine itd. Njegova posebno prijetna lastnost je, da se prizori ne menjavajo bliskoma, temveč tako, da bi človek prav lahko ob njih predaival. Ako bi mu dodali še nekaj slik naših čebelarskih posebnosti, bi tudi nam služil kot izborno učilo.

Dne 8. januarja zvečer so bili inozemski čebelarji povabljeni na sestanek v klubovo dvorano Sachsenhof, kjer naj bi se seznanili z odličnimi domačimi čebelarji, strokovnimi industrijalci in trgovci in tudi čebelarji raznih narodnosti med seboj. Že na razstavišču, zlasti pa na tem sestanku je lahko vsakdo zadostil svojim posebnim interesom. Večina se je zanimala za nabavo čebelarskega orodja. Ubogi Čehi, ki so bili uverjeni, da so takrat že izpili čašo trpljenja do dna, so razpravljali s Kickhöfelom o usodi čeških čebelarjev v okupiranih delih Češke in o nadaljnjem obstoju njih podružnic v češkem društvu. Mi dva z g. Okornom pa sva se posvetovala o možnosti izvoza našega medu v Nemčijo. Govorila sva s članoma prehranjevalnega urada Hasijem iz Kasela in dr. Wiedornom iz Berlina ter z veletrgovci z medom Alwinom Francijem iz Lipskega, Briegertom iz Dessaua in Bernhardom Guihlerjem iz Berlina.

Razgovori so potrdili nam že znano dejstvo, da je izvoz našega medu v Nemčijo sedaj nemogoč. Nemci kupujejo domači

nemški med, na dom postavljenega najviše po 1'5 RM=21 din. Torej jih tudi med iz inozemstva ne bi smel več stati. Ker se pa mora plačati pri vsakem kg uvoženega medu 0'80 RM carine, za posodo 0'07 RM, za prevoz 0'07 RM, torej skupaj 0'94 RM, bi nam mogli plačati za kg le 0'56 RM.=7'84 din. Za ta denar pa mi medu ne moremo dati. Nemci pa ga dobijo prav lahko še ceneje iz Kube, iz čilske republike in od drugod.

Izvoz našega medu bi bil mogoč le, če bi Nemci znižali carino za to blago, kar bi storili v primeru, da tudi naša država zniža carino na uvoz določene množine kakega drugega nemškega blaga. Tako ugodnost uživajo le Madžari, ki od vseh mnogih držav edini izvažajo med. Če na tej podlagi sporazum ne bi bil mogoč, bi se moral izvoz našega medu doseči le z izvoznimi premijami.

Glede na to, da pri nas po več zaporednih slabih medenih letin, ko čebelarji le zaradi ljubezni, a v svojo škodo negujejo čebele, sledijo le posamezne dobre letine, ki spravljajo zavoljo nizkih cen medu čebelarje v obup, smemo pričakovati, da bo vlada upoštevala potrebo, da štiti in ohrani čebelarstvo kot neobhodno potrebnega pomočnika sadjarstva in semenogojstva in nam bo priskočila na pomoč.

Glede izvoza naših čebel v Nemčijo sem imel priliko, da sem se seznanil z znanstvenikom dr. Götzejem in z dr. Himmerjem, ki zastopata dve nasprotujoči si stališči. Prvi, ki ima baje med čebelarji precej privrženecov, zagovarja, drugi pa odklanja uvoz naših čebel. Prvi se opira na večjo sposobnost naših živali, drugi pa na možnost, da se da iz domačih čebel vzrediti ysem razmeram in potrebam prilagodeno in popolnoma odgovarjajoče čebelno plemo. Vlada, ki skrbno varuje svojo valuto, upošteva dr. Himmerjeve nazore, in dokler se gospodarsko stanje v Nemčiji ne zboljša in ustali, ni misliti na neposreden uvoz naših čebel v to državo. Pripravljali pa bi pot naši čebeli v sosedno državo, ako bi mogli v nemškem časopisju tu in tam objaviti take članke o kranjski čebeli, kakor ga je po „American Bee Journalu“ prinesel „Slovenski čebelar“ v prvi letošnji številki. To pa je težka stvar in bi se dala le s pomočjo vlade izvesti.

Vračajoč se v domovino, sem si ogledal dne 9. januarja še v ob progii ležečem Erlagenu čebelarški učni zavod, ki ga je ustvaril in v slavo svoje domovine in sebi lepo število let vodil dr. E. Zander.

Da ne bo tihih in zahrbtnih sumničenj, ki jih dandanes nekateri ljudje namenoma širijo, da bi sejali nezadovoljstvo in razdor v društvu, pristavljam na koncu svojega poročila, da sem šel v Nemčijo na lastne stroške in da naše društvo k mojemu potovanju mi in ne bo prispevalo niti pare.

Prodaja medu

Anton Žnideršič.

Kdor je imel lansko leto svoje čebele v paši na hoji, je bil vesel dobrega uspeha. Nekateri čebelarji, na katere se človek lahko zanese, priznavajo, da so pridelali povprečno po 60 kg na panj. To je uspeh kakršnega redkokdaj dosežemo. Seveda, če to količino razdelimo na sedem suhih let, ki so za nami, je uspeh prav za prav nezaten. Žal pa je dober lanski uspeh zvezan z grenkimi občutki. Medu je preveč na trgu. Zato ga čebelarji, zlasti oni, ki denar nujno rabijo, prodajajo znatno pod ceno. „Čebelarska družina“ se je mnogo trudila, da bi odrinila nekaj medu v inozemstvo. Ponudila ga je v Švico, v Nemčijo, v Avstrijo, na Čehoslovaško in v Egipt, pa v Beograd, Zagreb in Sarajevo. Od povsod pa je dobila odgovor, da je predrag, čeprav je zahtevala za kilogram le 14 din franko meja. Pred nekaj dnevi je dobila dopis iz Hamburga, v katerem ji neka ondotna tvrdka ponuja za med 60 mark za 100 kg, kar znaša po današnjem kurzu nekaj nad 8 din za kilogram. Vsak nam bo priredil, da je ta cena nesprejemljiva. Nemčija je leta 1958. uvozila nad 70.000 q medu (700 vagonov). Med prihaja večinoma iz Amerike. Cenejše vrste stanejo franko Hamburg celo samo 6 din kg.

Od evropskih držav so uvozile v Nemčijo manjše količine baltiške države, večje pa Madžarska, i. s. l. 1957. 3255 q, l. 1958., ko je bila slaba letina, pa 1850 q. Izvoz Madžarske si ne moremo razlagati drugače, kakor da dobivajo madžarski eksporterji od vlade izvozno premijo, ali pa da je Nemčija dovolila Madžarski za uvoz medu posebne ugodnosti, ker je izključeno, da bi se madžarski čebelarji zadovoljili s cenami, ki jih plačuje Nemčija za ameriški med. Prav bi bilo, če bi naše čebelarske organizacije storile potrebne korake pri naši vladi, da bi se pri sklepanju trgovinskih pogodb z Nemčijo in drugimi državami ozirala tudi na naše čebelarstvo in skušala doseči znižanje carin za naš med.

Iz povedanega sledi, da o kaki prodaji našega medu v inozemstvo ne more biti govora. Ne preostaja tedaj drugega, kakor da delajo čebelarji in pa naše čebelarске organizacije reklamo za večjo porabo medu v našem domačem gospodinjstvu. V Švici, v Nemčiji in v Angliji je namreč povprečni konsum medu na prebivalca petdesetkrat večji kakor pri nas, kljub temu, da je tam cena zaradi zaščitne carine najmanj dvakrat večja kakor pri nas.

Starosta gorenjskih čebelarjev

Kdo ne pozna Janeza Urbanca, po domače Plevevovega očeta iz Zaloga, ki prihaja stalno vsak ponedeljek v Kranj na sejem, kjer stopa z neizogibno cigaro brazilko v ustih dopoldne večinoma po živinškem trgu ali sklepa kupčije pri „Zlati ribi“, popoldne pa je glavno njegovo torišče

okolica „Stare pošte“ in „Jelena“. — Vse ga pozdravlja in ogovarja, vsakemu pa ve dati primeren odgovor. Njegova beseda je prepletena z dobrodušno šegavostjo, ki napravlja razgovor z njim tako prijeten in kratkočasen.

Pa bi kdo mislil, da je domači hišni priimek kaj v skladu z njegovo osebnostjo,

nikakor ne, nasprotno je on prav zdravo in jedrnato zrno, ki je donášalo leto za letom dobre sadove.

Tedaj v Zalogu, v tihi gorski vasi nad Goričami, odmaknjeni od prometnega tršča, se je rodil dne 27. dec. 1857. Janez Urbanec, ki stopa v polni telesni in duševni čilosti v 82. leto svoje starosti. Vas šteje samo 12 številčk, toda vse hiše so ponosni kmečki domovi, zidani v eno nadstropje, poleg njih pa prostrana gospodarska poslopja. Polja je malo, nad vasjo se vzpenjajo v breg obširni travniki in pašniki, nad njimi gozdovi tja pod Tolsti vrh poleg Storžiča. Vse to pobočje do Preddvora in še dalje proti Kokri je poraščeno z reso, na obronkih pa rase obilno domač kostanj. Idealna lega za čebelarje! Zato je umljivo, da so pri „Plevevovih“ že od nekdaj imeli čebele. Kakor sedanji lastnik te domačije, tako se je tudi njegov oče Jožef in stari oče Jernej ukvarjal z njimi. Pred hišo stoji čebelnjak, na katerem je urezana letnica 1824, kar pove, da se tamkaj čebelarji nad 100 let.

Stari oče je dejal nekoč mlademu Janezku: „Če boš pridno pomagal na kmetiji, dobiš en panj s čebelami.“

To navodilo pa je bilo menda nepotrebno, saj je vse njegovo življenje izpolnjeno z neumorno delavnostjo in mnogimi napori. Skoraj 50 let je redno vsak teden v zimskih mesecih izvažal preko Ljubelja (1370 m) prašičke in teleta na Koroško, najsi je bilo vreme ugodno, ali pa dež, veter in sneg; v sredo je odšel z doma, pri „Žvircu“ v Šentanski dolini so dobili „vorreit“, v četrtek je bil v Borovljah in Celovcu, v petek se je pa zopet vračal domov. — Glede prekoračenja Ljubelja je pač dosegel edinstven rekord!

Z izročilno pogodbo z dne 31. jan. 1881 je prevzel po očetu domačijo in se še isto leto poročil z Marijano roj. Bidovc iz Zaloga. Na vprašanje, koliko otrok se mu je rodilo v srečnem zakonu, je prav na svoj način odgovoril: „Oh, samo dvanajst.“ Od teh jih živi še devet, ki so že vsi v samostojnih poklicih ali pa dobro preskrbljeni. O Binkoštih l. 1931, je praznoval s svojo zvesto življenjsko družico zlato poroko in ob tej slovesni priliki se je zbralo na njegovem domu potomcev, sorodstva in svatov nič koliko.

Čez 50 let je bil občinski odbornik ozir. svetovalec, ter je bil ob svoji osemdesetletnici za požrtvovalno javno udejstvovanje odlikovan z najvišjega mesta.

Po težkem delu, od katerega še ni odnehal, mu je najljubši oddih na klopici pred čebelnjakom, kjer si zapali kratko pipo, kakor se spodobi pravemu čebelarju.

Kot že gori omenjeno, stoji čebelnjak tik pred vhodom v hišo in zato je eden obeh sinov, ki sodelujeta na domu, na rahlo omenil, da bi bilo umestno, če bi se opustile čebele, ker so v nadlego ljudem in ži-

vini. Pa so se oglasili Plevevov oče: „Dokler bom živel, bodo ostale pri hiši!“

S tem so pojasnjene vse njegove čebelarške vrline.

Zato mu tudi mi čebelarški tovariši želimo, da bi preživel še mnogo let v sedanji čilosti pri svojih čebelah, ki jih nikakor ne mara opustiti.

AR.

Račun dohodkov in stroškov uprav. oddel. Slov. čebelarškega društva v l. 1938

Dohodki			Stroški		
	din	p		din	p
Vloga na ček. rač. din 112'97 v Mestni hran. „ 689'26	802	23	Slov. Čebelar: dolga za tisk lista v l. 1937	10.320	—
Članar. za l. 1937. din 15.849'50 „ „ „ 1938. „ 102.231'—	118.080	50	tisk in eksped. 1938 din 39.535'85 urednik „ 6.000'— sotrudniki „ 7.655'50	53.191	35
Za prodane knjige: za Jugovo knjigo din 4.271'50 za Čeb. bolezn. „ 22'75 za nem. knjige „ 74'—	4.368	25	Delno odplačilo dolga	46.000	—
Prehodna plačila: za Čebelarno din 1.592'50 za razno „ 1.027'50	2.620	—	Plemenilna postaja	282	—
Podpora ban. upr. din 3.690'— Narodne banke „ 500'—	4.190	—	Opazovalne postaje 1937	5.019	25
Subvencija ministrstva: izplačana po Sav. din 7.561'— članarina Sav. za l. 1937. in 1938. „ 6.108'—	1.453	—	Popravilo tehtnice	130	50
Oglas v Čebelarju	150	—	Tajniške potrebešćine	1.500	—
Zavarovalnina proti nezgodi	30	—	Nagrada tajniku	9.600	—
Posojilo za kritje stroškov upr.	29.500	—	Zatiranje kužnih bolezn.	4.754	50
Obresti hranilnih vlog	26	31	Tečaji in predavanja	6.806	—
			Jugoslov. tiskarni na račun za tisk Jug. knjige	11.000	—
			Preodkazilo prehodnega plačila	71	—
			Podpora mariborski podružnici za razstavo	5.000	—
			Zavarovalnina za Jan. Dom — prehodno	230	—
			Tuji časopisi	303	—
			Sejnine in potnine	2.793	—
			Razno	469	—
			Vloga na ček. rač. din 3.035'12 „ v hranilnico „ 715'57	3.750	69
	161.230	29		161.220	29

V Ljubljani dne 17. marca 1939.

Josip Verbič l. r., predsednik.

Mirko Dermelj l. r., blagajnik.

Pregledala in v redu našla: Ivan Šmajdek l. r., Ivo Verbič l. r., pregledovalca računov.

Premoženjsko stanje uprav. oddel. Slov. čebelarškega društva dne 31. XII. 1938

Aktiva			Pasiva		
	din	p		din	p
Vloga na ček. rač. din 3.035'12 v Mestni hranilnici „ 715'57	3.750	69	Tisk Slov. Čebelarja	12.915	—
Zastanki na članarini po odpisu	22.199	80	Tisk Jug. knjige, ostanek dolga	15.905	—
Knjige v komisijski prodaji	3.016	—	Prehodna vplačila za Čebelarno	1.521	50
Zaloga knjig	28.167	50	Nagrade za opaz. postaje 1938	4.869	—
Inventar po odpisu: splošni inventar din 8.650'— klišeji „ 750'— opazov. postaje „ 9.700'— čebel. muzej „ 10.060'—	29.160	—	Posojilo za kritje stroškov	42.540	—
Knjižnica	4.895	—	Razno	832	55
	91.188	99	Premoženje: primanjkljaj ob koncu leta 1937. din 13.988'97 prirastek v l. 1938. „ 26.594'96	12.605	99
				91.188	99

V Ljubljani dne 17. marca 1939.

Josip Verbič l. r., predsednik.

Mirko Dermelj l. r., blagajnik.

Pregledala in v redu našla: Ivan Šmajdek l. r., Ivo Verbič l. r., pregledovalca računov.

Ali je medu, ali ni medu?

Popović Milenko — Fram-Loka.

Belgradski dnevnik „Vreme“ z dne 27. t. m. je objavil vest, katera je čebelarjem že leta in leta znana in je tudi kolikor toliko vzrok žalostnega stanja našega čebelarstva.

List je poročal: „V Subotici je policija napravila racijo pri prodajalcih živil. Našli so v trgovinah tudi ponarejen med — med, v katerem sploh ni bilo kapljice medu. Razen tega so našli tudi papriko, v kateri je bilo 25% pepela. 25% peska ter 50% zmlate pšenice in paprike. Seveda so našli na trgu tudi dosti ponarejenega mleka.“

Nastane vprašanje, kaj je „Savez čebelarških društev“ ukrenil, da se onemogoči prodaja ponarejenega medu, če je sploh umestno imenovati godlo, v kateri ni kaplje medu — med?

Kaj so storila čebelarska društva, da bi s pomočjo policije nadzirala prodajo medu pri čebelarjih in trgovcih? Ali ne bi kazalo tako akcijo takoj uvesti ter še to sezono ponuditi kupcem pristni med? S tem bi obenem tudi izboljšali stanje našega čebelarstva. Saj smo tudi v Sloveniji n. pr. lansko leto pokupovali velike količine akacijevga in nemara še „ročmarinovega“ medu!

Nepopolno pa je bilo dosedanje ravnanje merodajnih oblasti, čebelarških društev ter vseh onih, kateri so propagirali naše čebelarstvo: „Le medu, le medu! Tako se pridela dosti medu, tako se dobi roje, tako se prepreči rojenje, tako se prezimujejo čebele.“ Nihče pa se ni zmenil, kako bo prezimoval čebelar. — Ali ni vse to kakor pesem?

Ko pa pride čas, da prideláš kaj medu, ga ne moreš prodati, ker je tržišče polno ponarejenega medu. Ali pa ga prodaš po samotno nizkih cenah, kakor se je to tudi lani dogajalo po Bosni in drugod. Razumljivo je potem, da čebelarju ni mogoče prehraniti svojih čebel v slabih letinah.

Skrajni čas je, da se zavemo, da je ključ do napredka in razvoja našega čebelarstva možnost prodaje medu.

Merodajne oblasti, katere pospešujejo napredek čebelarstva, bi storile največ dobrega s tem, da onemogočijo prodajo ponarejenega medu. Temu se tudi nihče ne bo mogel upreti.

Tudi nihče ne more opravičevati ponarejenega medu zaradi pomanjkanja naravnega. Pri nas medu za nas navadno ne primanjkuje. Ako pa ga vendarle včasih zmanjka, je to ravno zaradi konkurence ponarejenega medu.

Naj zgine torej s tržišča ponarejen med in naše čebelarstvo bo doživelo takšen precvit, da nam nikoli medu ne bo zmanjkalo. Tudi izvozili ga bomo več kakor sedaj, in naše čebelarstvo kot gospodarska panoga, ne bo več pasivna postavka, kakor je, po resnici povedano, sedaj. —

Pripombe uredništva. Pri nas imamo poseben zakon o živilih in nadziranju njih prodaje. Nadzorstvo je v rokah policije, oziroma tržnega nadzorstva. Samo ta smejo izvrševati kontrolo pri trgovcih in na trgu. Če so kje prodajali ponarejen med, kar prav radi verjamemo, je to dokaz, da je v dotičnih krajih kontrola trga pomanjkljiva in bržkone tudi neredna, ali pa je sploh ni. Za ta nedostatek so odgovorne pristojne oblasti. Čebelarjem se kvečemu lahko očita, da oblasti premalo podpirajo z opozorili na ponarejen med. Bog ve, če bi to kaj prida zaleglo? V Ljubljani, n. pr. se je nedavno pripetilo, da smo tržno nadzorstvo opozorili na neko tvrdko, ki je prodajala naravnost ogaben med tujega izvora. Bil je voden, zelo neznažen in je smrdel po dimu. Odgovorili so nam, da ni ponarejen in da prodajo takega blaga ne morejo prepovedati...

Naše društvo je napravilo že mnogo vlog zaradi razpečavanja slabega, nesnažnega in ponarejenega medu. Doseglo je lepe uspehe, četudi ne vse, kar smo hoteli. Naše domače blago je snažno, dobro in zdravo. Tudi medicarje, ki so včasih prodajali zgolj mešanico medu in — zalege, smo ugnali. Ponarejenega medu pri nas sploh ni, ker so naši čebelarji preveč na preži.

Res pa je, da se v Vojvodini od časa do časa pojavijo prodajalci ponarejenega medu. To dokazuje, da je tam nadzorstvo nad živili pomanjkljivo. Tudi pri nas se pojavijo sleparji z voskom, toda oblasti jim že v kali skvarijo njih nečedni posel. Če bi bilo to tako tudi drugod, bi bilo ponarejenega „medu“ kmalu konec.

Dvomimo pa, da prihaja na trg toliko ponarejenega medu, da bi v občutni meri vplival na kupčijo s pravim medom. Izvor slabe kupčije z medom v naši ban. moramo iskati v poslabšanju gmotnega položaja domačih konsumentov in v onemogočanju izvo-

za. Lani je bila dobra čebelarska letina samo ponekod v Sloveniji. Dasi je naš hojev med odlične kakovosti, ga nihče iz vzhodnih krajev ne mara, češ, da ni dober. Mislimo, da je ta izgovor jalov. Berlinski trgovec, kateremu je naš g. predsednik poslal vzorec hojevca, je sporočil, da tako fin med redkokdaj dobi v roke. Ta sodba je gotovo bolj merodajna, kakor sodba kakega vojvodinskega špekulanta z medom, ki se jezi, zakaj slovenski čebelarji ob slabih letinah ne kupujejo banaškega medu. Mislimo, da se naši čebelarji z enako pravico vprašujejo, zakaj ga lefos tamošnji čebelarji pri nas ne kupujejo. V Slovenijo prihaja mnogo medu iz vzhodnih pokrajin, mi ga tja ne moremo prodati niti kile. Tudi v tem tiči nerentabilnost našega čebelarstva.

Zadnja leta se je lotilo čebelarstva nešteto ljudi. Nerazsodni propagatorji so naslikali donosnost te panoge v taki luči, da rastejo čebelnjaki iz tal kakor gobe po

dežju. Nekatere organizacije nudijo svojim članom velike ugodnosti, jim nudijo na kredit vse, kar potrebujejo. Ni šment, da bi potem ne napredovali.

Toda ta „napredek“ gre na rovaš starejših čebelarjev. Zvišanje števila panjev namreč ni v skladu s kapaciteto naših pasišč in številčno ter kupno močjo domačih konzumentov medu. Posledice se že kažejo in bodo postale še bolj očitne. Vedno težje je s prehrano čebel, boji za pasišča vedno ostrejši, težave pri prodaji medu od leta do leta večje.

Za vse težave pa naj nosi odgovornost — kdo? Društvo, oblasti? Vsi so krivi, samo čebelarji ne. Odgovornosti — če je ta izraz sploh umesten in pameten — naprtiti drugim ni težko. Morda pa bi bilo umestnejše, da se postavimo pred zrcalo in se enkrat pošteno ogledamo sami sebe. Morda bi opazili, da nismo tako nedolžni in da bi bilo marsikaj drugače, če bi in če bi in še večkrat če bi ...

ČTIVO ZA ZAČETNIKE

April

Ta mesec s svojim menjajočim se vremenom, je mesec razvoja čebelnih družin. Da moremo tega pospeševati, moramo natančno poznati stanje posameznih panjev. Za mesec marec nisem svetoval natančnega pregledovanja, ker bi tudi razmeroma malo videli, a sedaj je potreben tak pregled. Ker se bo pri tem tu pa tam pokazala potreba po povečanju čebelnega gnezda, zato razpravljajmo najprej o tem.

Pod čebelnim gnezdom razumemo vse sate v plodišču: vse zaležene in tudi vse stranske sate, ki so napolnjeni z medom in obnožino ter zasedeni od čebel. Zgodi se kdaj kaj, da zanesejo čebele ob dobri bери prazna sata ob zaleženih satih tako močno z obnožino, da tvorita potem za matico neprestopni steni, in da je zaradi tega zaleganje omejeno na prvotno zaležene sate. Matica prekorači ta dva sata šele takrat, ko je že vse plodišče polno čebel, tako da morejo čebele greti tudi zalego, ki je onkraj z obnožino zanešenih satov. Zaradi takih satov se razvoj družine zelo zavleče, in ni ob glavni paši dovolj čebel. Saj mine celih 5 tednov od jajčeca do pašne čebele. V takem primeru mora čebelar dati matici

možnost, da lahko zaleže kaj več celic. Spomladi dosežemo to s tem, da denemo med zaležene sate in sat, ki je zanešen z obnožino, lep, srednje star in povečem prazen sat s samimi čebelnimi celicami. Če bi v zgodnji pomladi na to mesto dali satnice, bi s tem še poslabšali stanje v panju, ker čebele še ne morejo satnic izdelovati in bi z njimi pregrado med zaleženimi in ostalimi sati še ojačili. S satnicami razširjamo gnezdo kasneje, ko nudi narava čebelam dovolj paše in gorkote, da dodane satnice lahko izdelajo. Že sedaj bodi omenjeno, da bomo kakih 14 dni po prestavljanju, ko bo število čebel v panju naglo naraščalo, s pridom lahko satnice devali kar med zaležene sate, da s tem prisilimo čebele k delu in jih odvrnemo od rojenja.

Pri temeljitem pregledovanju bomo vzeli vse sate iz panja, jih postavili po vrsti na veliko kozico, dokler ne najdemo sata z matico, ki ga postavimo posebej na malo kozico, prostor, kamor ta sat spada, pa pustimo na veliki kozici prazen, da ne bomo motili reda zaleženih satov, ko bomo vračali sate v panj. Sedaj bomo lahko presodili, ali je potrebno razširjenje gnezda, kar prav lahko storimo pri vračanju satov.

Vse, kar pri tej priliki vidimo, zapišemo: koliko satov je dobro zasedenih, na kolikih je zalega, kakšna je in zlasti koliko je še hrane. Ko bomo vračali sate, se moramo držati reda, po katerem smo jih ven jemali; vsak sat osnažimo prizidkov, če jih je kaj. Ako najdemo na kakem satu še nezaleženo trotovino temne barve, jo previdno izrežemo, da zgradijo čebele novo. Tam se bodo izlegli močni troti. Predno prislonimo okence, ga po robih temeljito osnažimo zadelavine, da ne bodo kasneje razburjali čebel že z odstranjevanjem okene.

Ako zapazimo, da ima ta ali ona družina pičlo medeno zalogo, jo nakrmimo pošteno. Panj, ki že sedaj strada, ne bo čebelarju čez leto v korist.

Samo ob sebi je umevno, da moramo po pregledu panje zopet dobro zapaziti, ker potrebujejo sedaj več gorkote kot sredi zime, ko ni zalege. Meritve so pokazale, da je meseca januarja sredi gnezda okoli 17° C toplote, sedaj pa je mora biti 35° C. Noči in deževni dnevi so mrzli tja do zadnje tretjine majnika!

Sedaj pa še nekoliko o dražilnem (špekulativnem) pitanju! To pitanje se v spisih in knjigah priporoča samo na en način, a treba je ločiti dva. Z običajnim načinom silimo družino k zaleganju skozi 6 tednov do glavne paše, možno pa je čebele, odnosno matico dražiti k močnemu zaleganju samo nekaj dni in potem odnehati s pitanjem sploh. Oba načina imata svojo sončno in senčno stran. Drugi način pitanja stane manj truda in denarja, a ne učinkuje tako močno, pa bo marsikomu le zadoščal. Kdor se hoče poslužiti tega načina, mora pitati v večjih porcijah skozi teden dni vsak drugi dan, torej vsega skupaj 3—4 krat, to pa v 6. tednu pred glavno pašo. Zaradi tega pitanja se bo zalega močno množila in se bo iz takrat zaleženih jajčec izlegla za začetek glavne paše večja množina pašnih čebel.

Klaja naj v obeh primerih sliči nektarju ali medicini. V ta namen raztopimo v 5 litrih vode 2 kg sladkorja, tej raztopini pa dodamo še 1 liter = 1½ kg nerazredčenega medu. Tako dobimo približno 7 litrov raztopine. Ako pitamo po drugem načinu, damo družini vsak drugi večer ½ l.

Ako hočemo pitati po prvem načinu, pokladajmo vsaki družini skozi prva dva tedna po ½ l vsak drugi dan, druga dva tedna po ¼ l vsak drugi dan, tretja dva tedna po ½ l vsak drugi dan.

Kateri način pitanja se bolje izplača, prvi ali drugi, je odvisno od čebelarjevih sredstev in časa, ter, seveda, tudi od krajevnih pašnih razmer. Zanimivo bi bilo, če bi več čebelarjev preizkusilo oba načina. Potem bi bila sodba o obeh načinih pitanja lažja in zanesljivejša, kar bi bilo v interesu celotnega našega čebelarstva.

Naj pitamo dražilno tako ali tako, uspeh je edino takrat mogoč, ako se držimo natančno sledečih pogojev:

1. Družina mora imeti resnično izborno matico, kajti stare tetke ne pomladi prav nobeno dražilno pitanje, pa naj bo še tako vestno.

2. Družina mora biti močna. Slabič ne more pitati in ogrevati večje množine zalege, ampak še bolj oslabi zaradi napornega dela, ki ga ima z negovanjem zalege.

3. Družina mora imeti še izdatno zalogo medu in obnožine. Med dražilnim pitanjem bo namreč porabila ne le dodano klajo, ampak še velik del lastnih zalog.

4. Mora biti v gnezdu dovolj prostora za zaleganje. Če ga ni, mora čebelar pred začetkom pitanja gnezdo razširiti.

5. Narava mora nuditi čebelam dovolj obnožine, ker s samim razredčenim sladkorjem in medom ne morejo čebele odgajati mladice.

6. Mora tam, kjer čebelarimo, po preteku 6 tednov nastopiti resnično dobra paša.

Ako so ti pogoji dani, ne more izostati uspeh, če le ne skazi vreme pričakovano dobro pašo.

Omenjeno naj bo še, da v krajih, kjer nudi narava obilno zgodnjo pašo na vresju, borovnicah, češnjah i. dr., opravlja dobrohotna narava sama mesto čebelarja najizdatnejše dražilno pitanje.

Kaj storimo sedaj s slabiči? Tisti, ki imajo resnično dobre matice, si kaj kmalu opomorejo in bodo dohiteli druge družine. To lahko ugotovimo, ako jih pregledamo še enkrat po preteku 14 dni. Slabiče, ki pa ne morejo nikamor, moramo kasirati. Vendar ne kaže takih slabičev družiti, ker ničla in ničla dasta ničlo. Pač pa jih bomo pridružili kar sosednim panjem, ki se pravilno razvijajo. Potem bo vsaj nekaj haska od njih. Seveda moramo zaležene sate slabičev dati poleg zaleženih satov družine, kateri smo slabiča pridružili.

*

Vesten čebelar s kranjiči ali koši bo pazljivo zasledoval razvoj svojih družin, saj je od rojenja odvisna korist njegovega čebelarstva. Potrebno je tedaj, da pregleda

panje še enkrat tako kakor meseca marca, da se prepriča, kako napredujejo.

Vsak izkušen čebelar ve, da rojijo le one družine, ki imajo primerno množino hrane. Če je ne da narava, jo mora dati čebelar. Vendar moram opozarjati čebelarje, zlasti mlajše, da preveč hrane ne pospešuje rojenja, ker manjka potem celic za zaleganje. Posledica obilice medu je malo čebel, in seveda potem tudi malo rojev... Kakor zavira rojenje prevelika obilica medu, tako tudi onemogočuje rojenje pomanjkanje hrane. Znano je, da družine ob slabi paši celo razderejo že zastavljene matičnike, odstranijo trote in opuste rojenje za nekaj časa, ali pa za celo leto.

Stari čebelarji so pospeševali rojenje s tem, da so med velikim tednom izrezali vso trotovino (seveda le nezaleženo) in tudi nekaj starega satja, nato pa čebele krmili, da so začele noviti (na novo izdelovati) satje, po večini trotovino. Po tem novem satju so tudi sodili, kdaj bodo panji rojili. Dokler so čebele novile, gotovo ne, šele ko je novo satje močno porumenelo, in je bila zalega v njem že pokrita, so se nadejali rojev. Nekaterim čebelarjem je bilo posebno do tega, da so čebele novile satje v panju spredaj proti žrelu in so v ta namen panj obrnili ter končnice zamenjali. Resnica je, da čebele veliko raje novijo satje v smeri proti žrelu, kakor zadaj v panju.

Napačno bi bilo, če bi čebelar izdeloval panje šele takrat, ko roji že vise na vejah. Izdelal jih bo že pozimi in poskrbel, da bodo za čebele privlačnejši. Ni pametno, mazati panj od znotraj z medom, ker lahko nastane ropanje. Dobro pa je, da ga natremo znotraj z listjem od melise ali s cvetom od melise, ki se ga dobi v lekarni. Prav dobro se obnese, če panj natremo z raztopljeno zadelavino. Kdor ima kranjiče ali koše, naj roje, ogreba neposredno v panj ne pa najprej v lovilnik in bi ga šele potem vsadil v panj.

Toliko o prvih rojih, ki jih bo čebelar ogrebel z veje, prihodnjic pa še o lovilnikih za večja čebelarstva.

Kotiček za radovedneže

1. Zdi se mi, da mi med škoduje. Zaradi slabih živcev ga sleherni dan uživam dopoldne za malico, večkrat pa še popoldne in zvečer preden ležem. Kadar ga prav dosti zaužijem, potem drugi dan kar nekako kri pljujem. Bolečin sicer ne čutim, pa

opasno se mi zdi vseeno. Zdravnika o tej zadevi še nisem vprašal. S. M. P. p. L. o. S.

Na vaše vprašanje vam ne moremo drugega odgovoriti, kakor da čim prej stopite k zdravniku, da dožene, kaj je vzrok pljuvanju krvi. To je zelo resna zadeva, ki je ne kaže zanemarjati. Zdravnik Vam bo tudi povedal, ali smete med uživati, ali ne. Če imate rano na želodcu, ga ne boste smeli.

2. Pravite, da ste pripravljeni v „Kotičku“ pojasniti, kako postopati „z običajnimi satnicami, da se ne pojavijo nevšečnosti glede dozdevnih premajhnih celic.“ V. Š. Gorenjsko (kje?)

Prosimo vas, pošljite nam tozadevno navodilo, da ga objavimo.

3. V spomladansko pašo na reso sem pripeljal manjše število panjev. Zaradi tega sem bil ovaden občini R., ki mi je po naši občini poslala poziv, naj čebele v treh dneh odstranim. Pritožbo proti odredbi občine R. sem podal osebno na zapisnik. Pri tej priliki sem zvedel, da je odlok narekoval obč. tajniku neki čebelar, ki je tudi obč. odbornik. Ali je poziv obč. R. zakonit? H. K. S. J. p. K.

Poziv občine R. je neupravičen, ker je brez zakonske podlage. Naredba o prevažanju čebel v ajdovo pašo za vaš primer ne velja.

4. P. K. v Š. v T. Odgovor na vaše vprašanje najdete v tej številki S. Č. med „Čitvom za začetnike“.

5. V eksportnem panju prezimujem lanski roj z mlado matico, od katerega bi letos rad dobil roje. Kaj naj storim, da se bo moja želja uresničila. A. A. H. p. N.

Skrbite, da bo ta panj vedno toplo odet in da ne bo nikdar brez hrane. Ne sme pa imeti velikih zalog medu, ki ovirajo matico pri zaleganju. Družina naj ostane v eksportnem panju. Ne bi bilo prav, če bi jo prestavili v večji panj, kajti čim večje je plodišče, tem težje se panj odloči za rojenje in tem pozneje roji.

Družini morate aprila meseca klasti razredčen med. Preberite tozadevna navodila v „Kotičku“ v tej številki.

Utegne se pa zgoditi, da panj kljub vašim prizadevanjem ne bo rojil. Potem uvažujte, da rojenje ni odvisno samo od priporočenih sredstev, marveč tudi od vremena in paše. Slabo vreme roje zadržuje, ravno tako predobro paša.

Če le ne bo naravnih rojev, vzemite panju maja meseca matico. Spodredil si bo mlade in zanesljivo rojil s pevko.

6. Vsako leto imam v društvenih plemenilnikih več mladih matic, ki jih pa v tem tesnem „panjičku“ le z veliko težavo ohranim do jeseni. Družinici postane v panju pretesno in marsikatera mi pobegne kljub zadostni hrani, ali pa jo panji izropajo. Jaz potrebujem matice le jeseni za izmenjavo slabih, ali pa kot rezervo za zimске izgube. Kako naj ravnam, da ne bom imel škode in bom matice ohranil tudi do spomladi? F. G. v S.

Plemenilniki niso namenjeni za daljše bivanje prašilčkov. Saj je v njih prostora le za en sat 25×20 cm (polovico A. Ž. sata). Kmalu po sprašenju matice moramo družinico preseliti v večji panjiček, to pa le v primeru, da hočemo matico ohraniti za poznejši čas. V ta namen jo preselimo v prašilnik s tremi A. Ž. sati. V sredini namestimo v praznem A. Ž. satu satichek iz plemenilnika s čebelama in matico vred, ob straneh pa denemo en sat z medom in obnožino in en sat s pokrito zalego. Ta zalega mora biti že godna. Vzamemo jo iz kakega močnega panja ob lepem sončnem vremenu, ko je večina starih čebel na paši. Potem so na satu večinoma same mlade čebele in se ni bati, da bi pokončale matico v prašilniku. Jaz pustim tak sat nekaj časa na kozici, da se čebele zavedo osamelosti in ga šele nato dam družinici.

Na ta način ojačena družinica se začne lepo razvijati in postane do jeseni dovolj močna tudi za prezimovanje. Trije A. Ž. sati so toliko, kolikor je satja v manjšem krajiču.

7. Slišal sem, da imajo čebelarji posebna nosila za prenašanje panjev na kratko razdaljo. Imam na pasišču čebelnjak, ki je zvezan z glavno cesto le s pešpotom in ne morem z vozom do njega. Panje moramo

znositi. Kakšna so tista nosila? Ž. P. v. B. L. Dol.

Res imajo nekateri čebelarji taka nosila. Prav takšna so, kakršna uporabljajo za prenašanje krste pri pogrebih. Seveda niso tako velika in so na mnogo nižjih nogah. Velika morajo biti toliko, da nanje lahko postavite dva A. Ž. panja drugega poleg drugega.

Nosila si prilično lahko ogledate pri uredniku S. Č.

8. Pri nas prodaja neki prekupec med izredno rumene barve, takšne kakršna je limona. Med nenavadno močno diši kakor po zdravilih. Prodaja ga kot domač cvetlični med, kar pa gotovo ni, ker takega pri nas še nikdar ni bilo in nisem še nikdar takega medu pokusil. Kakšne vrste med utegne to biti? J. J. Sv. P. n. g.

Bržkone se gre za kak med iz tujih krajev, morda iz Dalmacije. Ni izključeno, da je med žepkov, ali od „vrisaka“, kakor pravijo Dalmatinci. Pošljite D. Č. majhen vzorček, pa boste dobili točen odgovor.

8. Nekateri tukajšnji čebelarji mi priporočajo nabavo Kunčejevih panjev, nekateri pa A. Ž. panje. Kateri panj je po vašem mnenju boljši? S. R. v R.

Kuntzschejevi panji niso slabi in imajo prednosti, ki jih drugi panji nimajo. Kljub temu vam priporočamo nabavo A. Ž. panjev, ker so enostavnejši in dosti bolj primerni za naše čebelarske prilike. Pisec teh vrstic je preizkusil obe vrsti panjev, pa je prišel do spoznanja, da je A. Ž. panj vsekakor boljši. Le zanesite se na to sodbo!

9. J. T. v S. n. Š. L. Z vašo zadevo se obrnite naravnost na bansko upravo. Morda bi bilo umestno, da se poprej posvetujete z g. načelnikom za veterinarstvo pri banski upravi.

OPAZOVALNE POSTAJE

Februar 1938: Prva polovica je bila hladna in zimska. Sredi meseca je zapadel sneg, ki pa se ni držal. Druga polovica je bila topla z mnogimi izletnimi dnevi. Srednja mesečna toplina je bila $+0,98^{\circ}\text{C}$, povprečna poraba pa 113 dkg na panj.

Februar 1939: Mesec se je začel z mrzlimi nočmi, toda jasnimi dnevi, in sonce je krog poldneva že toliko ogrelo ozračje, da so začele čebele izletavati že proti koncu prve tretjine. Zaradi nadaljnjih lepih dni se je toplina stalno višala in proti koncu

meseca smo imeli le malokje ponoči mraz. Tako je bil ves mesec izredno suh in lep, saj smo imeli povprečno komaj 29 mm padavin (mesto 69 mm), kar je za ta mesec daleko premalo. Sonce nam je v februarju sijalo nekako 144 ur in nam tako naklonilo srednjo mesečno toplino $2,77^{\circ}\text{C}$ (mesto $-0,1$), kar je skoro za 3°C pretoplo!

Vzporedno z zgornjimi ugotovitvami je bilo v tem mesecu izredno mnogo izletnih dni in so čebele pridno donšale tudi ob-

nožino. Kar 11 postaj izkazuje 10—15 dni z obnožino, 4 postaje pa skoro 20 dni obnožine! Stari čebelarji ne pomnijo, da bi čebele kdaj tako obletavale lesko kot letos. Zato so matice tudi povsod začele močno zalegati, napajalniki pa so bili kar živi čebel. Na Dolenjskem so se 26. feb. prašile celo že letošnje mladice. Panji so se začeli naglo razvijati, nekateri zasedajo že vse satovje, ponekod celo že podsedajo. Zato so se pojavili mnogi mrličiči, kjer ni bilo zadostne zaloge.

Nekateri opazovalci poročajo, da so panji, ki so prezimovali na gozdnem medu, vse bolj živahni od onih, ki so bili deležni sladkorja s papriko.

V severnih nižinskih pokrajinah, kjer ni medil gozd, ni dobiti medu niti za zdravilo!

Iz Brežic je prispelo zanimivo poročilo: Hladen veter je pometal mnogo čebel, težko obloženih z obnožino, po tleh, kjer so otrpnile. Čez noč jih je pohrustal jež, ki ima stalno nočno službo pred čebelnjakom! Kot posebnost podajam poročilo iz okolice Šmarjete na Dolenjskem, kjer je panj pokazal prvi donos dne 25. febr. Gosp. poročevalec meni, da se je uveljavil velik donos obnožine s teloha in leske, pa tudi prve sledove letošnjega medu je opazil.

Mesečni pregled za februar 1939

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo											
		pridobil v			izgubil v			v mese-cu čistih		največ	najvišja	najnižja	sred-nja me-sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
		1.	2	3.	1.	2.	3.	pridobil	po-rabil	dkg											dne	C°
Blejska Dobrava . . .	577	—	—	—	35	30	30	—	90	—	—	+10	—	4	+3.78	18	—	—	3	11	14	—
Breg-Križe	483	—	—	—	30	30	20	—	80	—	—	+11	—	7	+2.78	14	1	2	8	4	16	4
Kranj	385	—	—	—	20	30	30	—	80	—	—	+15	—	8	+3.57	22	3	1	4	8	16	6
Virmaše - Škofja Loka .	361	—	—	—	80	50	25	—	155	—	—	+14	—	5	+3.80	19	4	1	2	12	14	18
Tacen-Šmarna gora . .	314	—	—	—	60	40	65	—	165	—	—	+14	—	6	+3.25	22	2	—	9	4	15	10
Barje	289	—	—	—	60	20	—	—	80	—	—	+12	—	9	+0.87	19	2	—	2	23	3	7
Dob	305	—	—	—	60	90	25	—	175	—	—	+14	—	10	+1.12	13	2	—	6	7	15	9
Rova	350	—	—	—	75	50	45	—	170	—	—	+13	—	9	+2.96	21	3	—	2	6	20	6
Mekinje	415	—	—	—	80	90	50	—	220	—	—	+14	—	10	+2.45	26	4	2	2	12	14	26
Škorno-Noví klošter . .	450	—	—	—	40	40	35	—	115	—	—	+19	—	7	+4.92	16	—	—	5	13	10	—
Sp. Ložnica-Žalec . . .	252	—	—	—	35	25	40	—	100	—	—	+11	—	9	+0.73	22	1	—	2	14	12	22
Leveč-Sl. Bistrica . . .	355	—	—	—	40	85	50	—	175	—	—	+16	—	9	+3.93	27	—	1	5	16	7	5
Muta	387	—	—	—	40	30	20	—	90	—	—	+14	—	6	+2.98	14	2	1	2	9	17	16
Sv. Duh - Selnica	536	—	—	—	55	70	60	—	185	—	—	+ 8	—	8	+0.32	10	1	1	5	14	9	3
Studenci-Maribor . . .	265	—	—	—	60	45	85	—	190	—	—	+15	—	9	+3.60	12	1	2	4	6	18	14
Cezanjevci	182	—	—	—	60	80	20	—	160	—	—	+ 8	—	9	—0.08	12	2	1	6	10	12	10
Nedeljica-Turnišče . . .	170	—	—	—	60	15	—	—	75	—	—	+15	—	9	+2.71	11	2	1	9	3	16	8
Žetale-Rogatec	322	—	—	—	65	60	30	—	155	—	—	+14	—	5	+4.08	14	2	1	3	12	13	14
Donačka gora-Rogatec .	397	—	—	—	20	50	30	—	100	—	—	+18	—	10	+4.04	10	2	1	3	9	16	11
Kozje	307	—	—	—	40	70	90	—	200	—	—	+14	—	3	+5.16	17	2	1	—	22	6	9
Leskovec-Krško	186	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brežice-okolica	156	—	—	—	40	40	20	—	100	—	—	+ 9	—	5	+2.91	19	2	1	4	18	6	18
Toplice-Dol.	179	—	—	—	70	—	100	—	170	—	—	+12	—	7	+1.69	17	2	—	4	8	16	12
Krka	300	—	—	—	80	30	50	—	160	—	—	+16	—	4	+6.04	14	1	1	8	7	13	24
Št. Janž-Dol.	347	—	—	—	75	95	85	—	255	—	—	—	—	—	—	11	3	2	5	14	9	5
Št. Vid-Stična	360	—	—	—	60	50	10	—	120	—	—	+12	—	13	—0.35	9	1	—	7	7	14	6
Cerknica	575	—	—	—	75	50	40	—	165	—	—	+17	—	14	+1.62	18	1	2	2	10	16	12
Sv. Gregor-Ortnek . . .	736	—	—	—	105	70	60	—	235	—	—	+12	—	10	+0.21	12	1	3	3	5	20	11
Novo mesto	180	—	—	—	65	75	35	—	175	—	—	+18	—	8	+3.89	21	2	1	6	7	15	5
Šmarjeta	375	—	—	—	30	50	30	—	110	—	—	+16	—	8	+3.71	21	3	1	6	2	20	28
Valpča vas	280	—	—	—	50	30	20	—	100	—	—	+17	—	9	+3.85	16	5	1	11	13	4	10
Selnica ob Dravi	324	—	—	—	75	125	25	—	225	—	—	+16	—	9	+2.60	13	1	2	7	8	13	17

Vsi panji so AŽ sestava.

Ravnateljstvo mestnega trošarinskega urada v Ljubljani je ugodilo prošnji našega društva za ustanovitev prostega skladišča za med, vosek in voščine v prostorih Društvene čebelarne. To je važna pridobitev za čebelarje, ki prinašajo ali pošiljajo Čebelarni vosek v zameno za satnice. Čebelarji so morali doslej plačevati po 1 din od kilograma mestne trošarine. Tega stroška ne bodo več imeli.

Vsak čebelar, ki prinese vosek v Ljubljano, da ga v Čebelarni zamenja za satnice, ali Čebelarni proda, naj na mitnici v Ljubljani pove trošarinskemu organu, da bo vosek oddal v prosto skladišče Društvene čebelarne. Zadrževanje naj od mitničarja „transito“ boletu. Na mitnici bo moral plačati trošarino, ki se mu bo v Čebelarni povrnila. Pošiljke voseka, voščin in medu naj čebelarji naslavlajo na: Prosto skladišče Društvene čebelarne v Ljubljani, Tyrševa cesta 21.

Predavanja. Nekatero podružnico se prav pridno oglašajo in prosijo za predavanja. Je pa več podružnic, ki se za predavanja sploh ne zmenijo. Pozivamo vse, da prosijo za predavanja, da bo mogoče predavatelje pravočasno porazdeliti. Pri vsaki prošnji za predavanje je potrebno navesti kraj in čas predavanja ter o čem naj se predava. Skrb vsake podružnice je, da vabi svoje člane s posebnim vabilom na predavanje, da je udeležba številna.

Občni zbor. Ponovno vabimo vse delegate podružnic in vse člane našega društva na občni zbor osrednjega društva, ki bo v nedeljo dne 26. aprila t. l. ob 10. v Obrtnem domu v Celju. Dnevni red je razviden iz vabila, ki je bilo objavljeno v marčevi številki našega lista.

Članarina. Letošnji računski zaključek izkazuje, da je ostalo še veliko članarine neporavnane. Vse naše prošnje šo zaman. Delovanje društva je s tem zelo otežkočeno, marsikatera namera odbora v korist društva mora odpasti, ker ni denarnih sredstev. Prosimo po-

novno, naj se člani zavedajo svojih dolžnosti in naj članarino, zaostalo in za letos, takoj poravnajo.

II. seja dne 19. januarja 1939. Odbor je odobril podporo za nakup tehtnice za opazovalno postajo v Rogatcu. G. Mayer je izročil društvu tabele o preobrazbi jajčec, razvoju, prehrani in dozorelosti čebele. Odbor je odobril ustanovitev opazovalne postaje v Selnici ob Dravi in dovolil podporo za nakup tehtnice za to postajo. G. predsednik je poročal o anketi, ki jo je sklicala ban. uprava zaradi čebel. zakona. Poročal je tudi o občnem zboru mariborske podružnice. Čebelarna je na podlagi sklepa odbora prosila ljubljanski trošarinski urad, da ji dovoli prosto skladišče za vosek in med.

III. seja dne 26. januarja 1939. Odbor je ponovno razpravljal o čebel. zakonu, ki ga je ministrstvo poslalo ban. upravi v pregled. Dovolil je ustanovitev nekaterih novih podružnic, ter rešil nekatere zadeve Čebelarne.

IV. seja dne 9. februarja 1939. Odbor je odobril nakup knjig za knjižnico, določil, da bo občni zbor osrednjega društva dne 16. aprila t. l. v Celju. Odobril je predavanje gosp. dr. Kocjana v Škofji Loki o čebelnih boleznih. G. rav. Arko je poročal o reviziji blagajniških knjig Čebelarne. Odbor je prosil ravnatelja mestnih nasadov g. Lapa za razmnožitev medovitega grmovja.

V. seja dne 16. februarja 1939. Odbor je reševal tekoče društvene zadeve in dopise.

VI. seja dne 2. marca 1939. Odbor je vzel na znanje poročilo o anketi, ki jo je sklicala banska uprava zaradi rejških središč. G. vodja Čebelarne je poročal, da je Čebelarna dala v tisk nov cenik, ki bo članom in podružnicam kmalu na razpolago. Razpravljal je o zdravstvenem stanju čebel v ljubljanski okolici.

VII. seja dne 9. marca 1939. Odbor je določil, da bo seja širšega odbora dne 2. aprila ter sklenil, da bo tajnik zastopal glavni odbor na občnem zboru Zveze gorenjskih podružnic na Jesenicah. Odobrena so bila razna predavanja. Osrednje društvo se bo udeležilo razstave v Murski Soboti. Odbor je vzel na znanje dopis „Zveze v Kranju“ glede predavanj po Gorenjskem. Dovolil se ustanovitev opazovalne postaje pri Sv. Marjeti niže Ptuja.

VIII. seja dne 16. marca 1939. Odbor je dovolil predavanje pri podružnici v Sori. Trošarinski urad je dovolil Čebelarni prosto skladišče za vosek in med. Ustanovitev blagovnega odd. pri neki podružnici ni bila dovoljena, ker ni pričakovati zadostnega prometa.

Kontrola medu v Švici je na višku. Lani se je podvrglo kontroli nič manj kakor 8218 čebelarjev z 1.282.954 kg medu.

Popravek. V 3. letošnji številki SČ smo objavili poročilo o občnem zboru mariborske podružnice. Pri tem so se po krivdi tiskarne vrnilne nekatere skrajno neljube napake, ki jih popravljamo s tem, da poročilo vnovič objavljamo.

Tiskovne napake pri listih so neizogibne in se vtihotapijo kljub največji pazljivosti. Dobrohotni bralci naj nam jih blagovolijo oprostiti.

Uredništvo.

Podružnica za Maribor in okolico je imela dne 15. januarja redni letni občni zbor, katerega se je udeležilo 54 članov.

Osrednje društvo je bilo zastopano po g. prof. Jos. Verbiču, nadalje so bili navzočni delegati podružnic Ptuj, Slov. Bistrica, Jarenina in Čeb. družine iz Ljubljane.

Izvoljen je bil sledeči odbor:

Za predsednika: **Oto Črepinko, trgovec v Mariboru.**

Za podpredsednika: **Luknar Franjo, učitelj v Tezmem.**

Za tajnika: **Živko Josip, privatni uradnik v Mariboru.**

Za blagajnika: **Živko Alojz, posestnik v Mariboru.**

Za odbornike:

Kirer Franc, velečebelar, Sv. Peter pri Mariboru;

Pušauer Štefan, sod. oficijal v Mariboru;

Gradišnik Štefan, livar v Mariboru;

Rozman Herman, kamnosek v Pobrežju pri Mariboru;

Repnik Rudolf, strugar v Radvanju pri Mariboru;

Onič Slavko, železničar v Studencih;

Dšura Ivan, učitelj v Radvanjih.

Pregledovalci računov:

Kosi Ivan, trg. sotr. v Mariboru;

Potrč Ivan, priv. uradnik v Mariboru.

Delegati:

Črepinko Oto, Luknar Franjo in Kirer Franc.

Podružnica šteje 71 članov.

Lani je imela podružnica 15 sej, 1 jubilejno veselico, 1 svečano jubilejno sejo, 1 razstavo živih čebel, 1 razstavo čebelarških pridelkov, 1 izlet v inozemstvo, 1 izlet v št. Jurij v Slov. goricah, 3 strokovna predavanja in 1 redni letni občni zbor.

Podružnica je prejela 168 dopisov, a odpravila je skupno s tiskanicami ter letaki 1211 dopisov.

Lani je pridobila podružnica pod novim vodstvom 36 novih članov.

Odbor je na svoji 1. redni odborovi seji sestavil sledeči načrt prireditev:

I. 16. aprila, v primeru slabega vremena 23. aprila ob 14. uri predavanje o prvem pomladanskem pregledu pri čebelnjaku g. Slavka Oniča v Studencih pri Mariboru, Pekrska cesta 78; predava g. Dšura Ivo.

II. 29. maja, ob slabem vremenu 4. junija ob 14. uri predavanje o vzreji matice pri g. Francu Kirerju, Sv. Peter pri Mariboru; predava g. Franc Kirer.

III. 25. junija, za primer slabega vremena 29. junija, predavanje o rojenju, pri g. Otonu Črepinku v Razvanju pri Mariboru, posestvo Kuhn-Tausch, ob 14. uri. Predavatelj g. Oton Črepinko.

IV. 25. julija, za primer slabega vremena 30. julija, predavanje o točenju medu, pri g. Alojziju in Josipu Živko v Limbušu pri Mariboru, na posestvu g. Pajtlerja, ob 14. uri. Predavatelj g. Alojz Živko.

V. 20. avgusta, za primer slabega vremena 27. avgusta, izlet k podružnici Ptuj z lastnim avtokarom z odhodom točno ob 8. uri zjutraj. Udeležniki izleta se morajo prijaviti do 15. avgusta pri društvenem tajništvu, Maribor, Zrinjskega trg 6.

VI. 24. septembra, v primeru slabega vremena 1. oktobra, predavanje o zazimovanju čebel pri g. Dšuri in Repniku, Radvanje pri Mariboru. Predavatelj g. Dšura. Predavanje se začne ob 14. uri.

VII. 8. oktobra, v primeru slabega vremena 15. oktobra ob 14. uri, predavanje o pitanju čebel pri čebelnjaku g. A. in J. Živka na Pobrežju pri Mariboru, Miklošičeva ulica 1. Predavatelj g. Alojz Živko.

Odbor podružnice si pridržuje pravico spremembe gornjega reda.

Opozarjamo že sedaj, da priredimo dne 2. julija, v primeru slabega vremena pa 9. julija **veliko vrtno veselico** ter bomo pravočasno obvestili čebelarje ter prijatelje čebelarstva o kraju in sporedu.

*

Ne odlašajte s plačilom članarine! Dolžnost vsakega organiziranega čebelarja je predvsem, da ob začetku leta zadosti svoji članski dolžnosti, to je, da pravočasno poravna članarino. Na to prvo dolžnost vsakega zavednega člana je ljubljanska čebelarska podružnica opozorila pri njej včlanjene čebelarje v 1. letošnji številki Slov. čebelarja ter ji priložila poštne položnice. Obenem so bili člani opozorjeni na sklep občnega zbora, po katerem se mora članarina poravnati vsako leto najkasneje do konca meseca marca. Kdor ne bi do določenega roka plačal, se ga črta iz imenika, istočasno pa se mu ustavi nadaljnje pošiljanje društvenega glasila.

Pri pregledu vplačil članarine za leto 1959. po stanju dne 20. marca t. l. pa se je žal moralo ugotoviti, da je domala **tretjina članov** spregledala poziv k poravnavi članarine, ali pa se k temu še ni mogla odločiti, četudi v redu prejema društveno glasilo. Za prizadete zamudnike prilagamo današnji številki vnovič poštne položnice in jih naproša-

mo, da nemudoma zadoste svoji članski dolžnosti. Kdor navzlic današnjemu opozorilu ne bi najkasneje **do 20. aprila t. l.** poravnal članarine za leto 1959., se mu bo **brezpogojno** ustavila nadaljnja dostava društvenega glasila, zaostanek za do tedaj prejete številke in s tem narasle stroške pa izterjalo po potrebi po pravnem zastopniku. Nadejamo se, da ta poziv na stanovsko zavest in čut dolžnosti ne bo ostal glas vpijočega v puščavi.

Mariborska podružnica naznanja svojim članom oziroma čebelarjem, da je uvedla za svoje poslovanje uradne ure in sicer vsako sredo od 15. do 17. ure pri društvenem tajništvu v Mariboru, Zrinjskega trg št. 6 (trgovina Črepinko).

Podružnica Ormož-Velika Nedelja. Člani podružnice so zborovali na dan sv. Treh kraljev v gostoljubni domačiji vrlega tovariša g. Hrzič Franca v Mihovcih. Na pismena vabila bi lahko bila udeležba na rednem občnem zboru večja. No, pa sklepni smo le bili in smo v tovariški šegi v vzpodbudni nameri izmenjali več pametnih besed za naše skupno delovanje v prid poedincu in celoti v nastopnem letu. Saj je tudi predsednik v svojem uvodnem in pozdravnem govoru želel vsem čebelarjem, da bi se one nesrečonosne razne pege v vsemirju in na zemlji v prihodnosti več ne pojavljale. Nadebudnemu našemu članu Brezniku Franju, ki je moral že v mladeniški dobi leči v grob, se je oddolžil zbor s slava-klici. Očetu, ki je zgubil sina-edinca so poslali zborovalci pismeno sožalje. Predsednik je čestital k ozdravljenju našemu tovarišu blagajniku g. Kuessu, ki je po dolgotrajni in težki boleznini popolnoma okreval. Še bo i nadalje podpiral naši združni hišici tri vogle!

Po odobrenju zapisnika lanskega občnega zbora je predsednik, kateremu so bili poverjeni tajniški posli, podal svoje poročilo o poslovanju podružnice v minulem letu. Po opravljenem zapisniku (24 enot) je omenjal došle ozir. odposlane zadeve s potrebnimi pojasnili. Vodstvo je izvršilo vse društvene posle pravočasno in točno. Pomote v obračunu za l. 1958. je tajništvo SČD popravilo. Terjatve ni nobene. — Podružnica je imela ob koncu l. 1958. 28 članov. Sreski kmetijski odbor v Ptujju ji je naklonil podporo din 200.—, katero je prejelo pet pomoči potrebnih članov v sladkorju. Kmet. odboru še s tega mesta: Bog plačaj!

Zveza v Celju je priredila meseca avgusta l. l. pri Vel. Nedelji predavanje. Predaval je našim čebelarjem zelo priljubljen predsednik Zveze g. župnik Peternel o času in razmeram primernih važnih čebelarskih razmerah in poslih. Njegova prepričevalna, včasih tudi malo muhasta, a poljudna in stvarna beseda je privabila še iz bližnjega in daljnega okoliša poslušalce. Še čvrsto mlado „matico“ smo imeli v svoji družini. Naš „finančnik“ nam je povedal poleg raznih zanimivosti v svojem delokrogu tudi to, da ima naša podružnica ob sklepu leta 1958. din 12375 prebitka. Je malo, a vseeno dobro gospodarstvo. Rubeža ne bo! Odstopila sta 2 čebelarja, na novo pa je pristopil k podružnici naš krajan in priden čebelar, stanu-

joč v savski banovini onkraj Drave, g. Bombek Franc. Podružnično vodstvo pričakuje, da bodo poravnali vsi člani članarino do konca marca t. l.

Z vzklikom je bil izvoljen lanskoletni odbor, ki pri tej priliki prosi, da ga člani pri delu vsestransko in složno podpirajo. Le z vztrajnim in vzajemnim delom bomo dosegli zadovoljive uspehe. — Nova naredba o prevajanju čebel v ajdovo pašo je vplivala na čebelarje splošno pomirljivo. — Pri raznoterostih je občni zbor prav ostro kritiziral pogoje, pod katerimi je čebelarjem mogoče dobaviti sladkor za pitanje čebel. Dejstva so: a) sladkor je pomešan s papriko. Zdravniki branijo človeku uživati ostro začinjene jedi. Lačnim čebelicam, z nežnimi prebavili, naj ne škodi sladkor s pekočim dodatkom! b) v inozemstvu uživajo ljudje in živali v naši državi pridelan sladkor zelo poceni. Tudi naši vinogradniki dobivajo zelo cenen in čist sladkor. Vprašamo merodajne činitelje, katerim je izročena skrb za zdravje državljanov: Kaj je za ljudsko hrano in zdravje bolj potrebno: vino ali med? c) kontrola nad porabo sladkorja pri čebelarstvu je zelo ostra in otežkočena. Ta čebelar pokrmi sladkor zdaj, drugi pozneje, kakor pač to zahtevajo razmere in čas. — Kljub izvršenemu pregledu panjev v našem okraju še najdemo zanemarjene čebeljake, okrog katerih se širi v toplejšem času čuden vonj, ki ne spominja ravno na duh vijolic. Lastnike takih ulnjakov bo treba zaradi ponovnega pregleda naznaniti.

Končno je naprosil občni zbor našega domačega strokovnjaka v izdelovanju satnic g. Fr. Hrziča, naj za določeno odškodnino še nadalje preskrbuje čebelarje z voščenimi zidarskimi fundamenti. Čebelarji, pazite na primeren čas, čistost in količino v obdelavo oddanega voska! Le korajžno na delo!

Prav dobre uspehe v novem letu!

Podružnica št. Vid pri Stični je imela svoj občni zbor dne 8. januarja. Člani so se pritoževali zaradi s papriko denaturiranega sladkorja, ki ga odklanjajo. Prosiijo, da bi glavni odbor dosegel denaturacijo sladkorja z žaganjem. Najvažnejša je bila razprava glede pasišč. Vsi so dokazovali, da so domači čebelarji zaradi dovoza tujih čebel skoro že uničeni. Prosiijo, da bi se pasišča uredila čimprej.

Podružnica Krka. Zborovanja se je udeležilo 12 članov. Ves dnevni red je bil obravnavan mirno. Razburjenje pa se je pojavilo, ko je prišla na vrsto razprava o pasiščih. Sklenjeno je bilo, da podružnični odbor ne pošlje prej članarine, dokler ne dobi od osrednjega društva jamstvo, da ne bodo v okoliš podružnice vozili tuji čebelarji svojih čebel na pašo. Čebelarji imajo v tem okraju 445 panjev. Člani so se izjavili tudi proti s papriko denaturiranemu sladkorju.

Podružnica Kranj je imela občni zbor dne 6. januarja. Poročilo o zborovanju navaja točno blagajniško in tajniško poročilo, podano v skrbni obliki in vsebini ter obravnava vse važne podružnične zadeve. Odbor je priredil zadovoljivo uspelo veselico, ustanovil je svojo čebelno plemenilno postajo in uredil vse potreb-

* Le kako morete od društva zahtevati takega jamstva, ko pa nihče drugi ne more dovozov čebel preprečiti kot pristojna oblast. Ur.

no za ustanovitev „Zveze gorenjskih čebelar-
skih podružnic“. Tako je bilo delo podružni-
nega odbora lanske leto zelo uspešno. Podruž-
nični čebelnjak v Bašlu je bil lani ob paši za-
seden. Ako pojde v tem pravcu naprej, bo po-
družnica doségla še lepe uspehe.

Podružnica Cerklje ob Krki je imela občni
zbor 22. januarja. Izvoljen je bil stari odbor,
ki bo pod vodstvom Pacha Alojzija še nadalje
vódlil podružnične posle. Isti dan dopoldne smo
kuhali in čistili vosek podružničnih članov pod
vodstvom člana Ajstra Jožeta, ki ga podružnica
predlaga za zastopnika v sreski kmet. odbor.
Podružnica je priredila eno predavanje ter si
je nabavila leseno točilo in leseno stiskalnico
za vosek. Sestavila je seznam panjev v posa-
meznih vaseh, ki pridejo v poštev pri ajdovih
pasiščih in ki naj bi služil okr. glavarstvu pri
razsojanju morebitnih pritožb pri prevažanju
čebel v pašo. V najlepšem prijateljskem razpo-
loženju se je razšla naša mala družina čebel-
arjev. H. P.

Podružnica v Braslovčah je imela občni zbor
dne 15. januarja. Uvedla je kuho voščin in iz-
delovanje satnic, kar se je kakor prejšnja leta
zelo dobro obneslo tudi lani. Člani so razprav-
ljali o vseh podružničnih zadevah in sklenili
občni zbor v lepi čebelarški slogi. Z obžalova-
njem pa so člani sprejeli poročilo predsednika,
da je podružnico zapustil tajnik g. Lušin. Od-
ločno pa člani zahtevajo, da jim glavno dru-
štvo preskrbi nedenaturiran sladkor za pitanje
čebel.

Podružnica Ormož—Vel. Nedelja. Občni zbor
podružnice je bil dne 6. januarja. G. predsed-
nik je podal svoje poročilo. Spominjal se je
umrlega člana Breznika Franja. Z zadoščenjem
pa je omenil, da je od težke boleznii okrevl
blagajnik g. Kuess in se zdrav vrnil med čebel-
arje, kar so vsi z odkritim veseljem pozdravi-
li. Občni zbor je odobril tudi tajnikovo in
blagajnikovo poročilo. Podružnica je dobila od
kmetijskega odbora v Ptujju 200 din podpore.
Zveza v Celju je priredila lepo predavanje ob
udeležbi 25 čebelarjev. S posebnim zadovolj-
stvom je občni zbor vzel na znanje, da je kmet-
ijski odbor dovolil dobremu in siromašnemu
članu podružnice primerno podporo. G. Hržič
Franc bo tudi v bodoče izdeloval satnice za
podružnične člane. Člani so se izjavili proti pa-
priki za denaturiranje sladkorja za čebele.
Občni zbor je sklenil, da bo naznanil sreske-
mu načelstvu nekega čebelarja, ki ima okužen

čebelnjak, pa ga ne razkuži. To je edino pravi
postopek proti nemarnim čebelarjem, ki delajo
škodo sebi in drugim.

Podružnica v Borovnici je imela občni zbor
dne 2. februarja. Udeležilo se ga je precejšnje
število članov. Na občnem zboru so se obravna-
vale razne čebelarske zadeve, posebno pa še o
zaščiti domačih čebelarjev pred velečebelarji,
kateri vozijo čebele v naše kraje v pašo ta-
krat, ko še domače čebele nimajo kaj brati in
jih moramo pitati.

Da se ne bode v bodoče tako godilo kakor
lani, smo storili vse potrebno, da obvarujemo
domače čebelarje pred uničenjem.

Gospod Tavčar, tukajšnji šolski upravitelj,
nam je izčrpno poročal o delovanju podružni-
ce, za kar se mu najlepše zahvaljujemo.

Črnska podružnica je imela občni zbor dne
15. januarja. Iz poročil je bilo razvidno, da
ima podružnica 26 članov, ki so imeli skupno
222 panjev, od tega 129 žniderskičev. Seji sta
bili dve. Premoženja pa ima 1968 din. Odbor
je bil izvoljen stari z agilnim predsednikom
Hrobath Francem na čelu. Zelje podružnice so,
da se doseže izvoz čebel v Nemčijo. Iz naših
krajev se je prej vsako leto izvozilo lepo šte-
vilo kranjičev v Avstrijo. Za krmljenje čebel
naj se dobi čist sladkor ali pa s papriko dena-
turiran. Je boljši kot z žagovino ali z ogljem
denaturirani. Pa po nižji ceni naj bo kot je
sedaj!

Podružnica Sv. Marjeta niže Ptujja. Več za-
porednih slabih čebelarskih letin in pa mesto-
ma prevelik dovoz tujih čebel v našo ajdovo
pašo, je našim čebelarjem močno zrahljalo ve-
selje do naše organizacije. Predlanska letina
za nič, lanska pa skoraj slična. Rojev je bilo
malo, poletnega medu komaj 1 kg na panj. Aj-
da zelo slaba, tako da bo v zgodnji spomladi
treba krmiti povprečno najmanj 2 kg na panj,
kljub temu, da je bil jeseni vsak čebelar pri-
moran združevati. Tako je naše čebelarstvo že
dve leti namesto producent rojev in medu, le
konzument sladkorja. Ne vemo, kako je to, da
sokolska društva baje dobivajo za svoje člane
sladkor za krmljenje čebel fco domača želéz-
niška postaja kilogram po 550 din. (Prip. ur.
Ne verjemite tega! Sladkor stane v tovarni
okoli 7 din. Kje so pa drugi stroški, voznina,
den. taksa i. dr.?) Nekaj bi bilo treba ukreni-
ti, ker drugače ne more biti govora o držav-
ljanski enakopravnosti.

D R O B I R

Ali nam je sladkor za pitanje čebel po-
treben? Na to vprašanje bomo morali v
kratkem načelno odgovoriti. Preskrba de-
naturiranega sladkorja je za nekatere pre-
dele naše banovine življenjske važnosti. So
pa tudi kraji, kjer čebelarji to blago red-
kokdaj potrebujejo. Tam pridelajo obi-
čajno precej medu, ki ga pa težko spečajo.
Zato vidijo v sladkorju nevarnega tekmeča
medu pitancu in se jeze, da društvo „pro-

pagira“ sladkor, namesto da bi čebelarje
navajalo k nakupu medu za klajo. S tem bi
bila na mah rešena kriza v trgovini z
medom.

O tem kočljivem vprašanju sem se zad-
nje čase razgovarjal z mnogimi odličnimi
čebelarji in si zabeležil njih mnenja. Ob-
javljam jih, da z njimi dokazem, kako
težko je rešiti take zadeve v splošno zado-
voljnost. To ni nič čudnega! Interesi čebe-

larjev so zelo različni in imajo svoj izvor v krajevnih razmerah ali pa v slučajnih okoliščinah čebelarja samega. Interesi niso stalni in se spreminjajo ter ravnajo po čebelarskih letinah, petičnosti čebelarja in po praktičnih razlogih. Letos mi kaže storiti tako, lani je bilo pa drugače.

Naš namen ni, da bi skušali vplivati na to ali ono naziranje v tej zadevi. Te vrstice naj bodo le nekaj uvod k razpravi, ki se bo na letošnjem občnem zboru o tem predmetu vodila. Želimo, da bi bila kratka in stvarna in da bi na koncu dobil odbor SČD smernice, po katerih naj se v bodoče ravna pri preskrbi sladkorja.

Vprašanje: Ali je prav, da društvo preskrbuje sladkor; kdaj ga naj nudi svojim članom?

Odgovori.

Čebelar A: Jaz ne potrebujem nobenega sladkorja. Pri nas čebele tudi ob najslabši letini toliko naberejo, da imajo dovolj za zimo. Brez zimske zaloge so ostale samo štirikrat v tridesetih letih. Takrat sem jih podprl z medom, ki ga imam v rezervi za slabe čase. Tista sladka voda itak malo zaleže in panji izpodreajo same „degenerirane“ čebele. Včasih ni bilo sladkorja, pa so čebelarji vseeno obstali, in tudi več medu je bilo. Kaj bi čebele in čebelarje razvajali s sladkorjem! Če je letina slaba, naj podrejo polovico panjev, ali pa še več, in ohranijo le najboljše. Saj se žival hitro zamnoži, da je le kaj bere.

Čebelar B: Jaz sem za letos odločno proti sladkorju. Čebelarji imajo še mnogo medu, ki ga ne morejo prodati, društvo pa naročuje sladkor in kviri s tem kupčijo. Na ta način se čebelarstvo ne pospešuje; marveč ovira. Kdo naj še čebelarji, če medu ne bo mogel prodati? Ali ni bolje, da pokupijo odvečen med čebelarji za pitanje in pomagajo s tem tistim, ki ga ne morejo spečati? Kaj pomaga vsa reklama za med, če pa društvo samo skrbi, da se konsum ne more povečati. Boste videli, kam bomo prišli, če ne bo sladkorja konec.

Čebelar C: Menda ga ni čebelarja, ki bi ne bil načeloma proti sladkorju. Nihče ne mara tega blaga, zlasti če je zelo umazan ali močno papriciran. Vendar nas razmere od časa do časa prišilijo, da moramo kupovati sladkor, če hočemo svoje čebele ohraniti pri življenju. Nikakor ni prav, da bi jih ob slabih letinah žveplali in s tem močno znižali število panjev. To ni gospodarsko, ker s tem uničujemo narodno premoženje. Nisem proti podiranju slabičev, dobre dru-

žine pa moramo ohraniti, da prihodnjo dobro letino lahko izkoristimo.

Tisti, ki imajo slučajno medu odveč, se jeze, zakaj ga čebelarji ne kupujejo za klajo, da bi na ta način poživili kupčijo z medom in okrepili njegovo ceno. To stališče je pravilno in zdravo, toda samo za tistega, ki ima preveč medu in bi ga rad naglo vnovčil. Ali naj bom jaz lačen zato, da bodo drugi siti? Že več let se borim za svoj čebelarski obstanek. Doprinesel sem velike denarne žrtve, vse v upanju na boljše letine. Kako morete od mene zahtevati, naj kupujem med po znatno višji ceni, če pa še za sladkor vselej ne zmorem? Naloga društva je, da pomaga spečavati med, toda ne na rovaš čebelarjev s praznimi posodami.

Društvo nikdar ne bo moglo ustreči vsem čebelarjem, pa naj stori tako, ali tako. Le kadar bo letina splošno dobra, bomo vsi proti sladkorju. Zato naj ima društvo sladkor na zalogi, oddaja naj ga pa le tistim, ki ga prav zares rabijo.

Čebelar D: Z dobavo sladkorja moramo biti previdni. Čebelarji ga naj dobe le takrat, kadar bije čebelam zadnja ura. V starih časih je imel vsak čebelar železno zalogo pitanca, ki ga je hranil za slabe čase. Sladkorja nismo poznali in smo morali z medom varčevati.

Dandanes, ko se je število panjev čez mero pomnožilo, je z medeno rezervo križ. Recimo, da imam 30, 40 panjev in pride zelo slaba letina, kakršne so bile v zadnji dobi kar po vrsti. Kako velika bi morala biti rezerva, da bi zadoščala za dve, tri leta? Ali je racionalno, spravljati toliko medu? Ali ni bolj pametno, da ga prodamo, v silii pa sežemo po sladkorju? Le pomislite na razliko v ceni in upoštevajte še, da se star med slabo prodaja. Omenil bi še marsikaj, pa saj bodo tudi drugi kaj povedali.

Čebelar E: Resnih odgovorov boste lahko dobili na kupe, naj bom pa jaz nekoliko šegav. Sem odločno proti sladkorju — kadar mi kaže. Če imam med, sem na strani tistih, ki se sladkorja otepajo, kadar medu ni — živel sladkor! Pred leti sem jeseni iskal ajdovca za pitanje. Šele, ko so se čebele že spravile k zimskemu počitku, konec oktobra, sem dobil prve naslove dobaviteljev.

O vseh svetih pa pita samo „racionalni“ čebelar, jaz opravi to že dosti prej. Vprašam vas, ali ste že kdaj pokladali čebelam toliko medu, da ga je dobil vsak panj 5

do 6 kg? Hvala lepa za to delo! Pa ko bi človek vsaj vedel, kaj pita!

Čebelarje boste težko zadovoljili, vsak bo zavijal po svoje, kakor mu pač godi. Kdo naj mu zameri? Vsak sam najbolje ve, kje ga srbi. Mene največkrat v denarnici.

Čebelar F: Čeprav sem lani pridelal dosti medu, sem moral vseeno kupiti „denaturiranega“, da sem izboljšal zimsko zalogo. Vsakemu panju sem ga dal tri kile, ker nimam spomladi rad grizavcev in mrličev. Sladkor bomo vedno potrebovali, tudi ob dobrih letinah. Takrat imamo v panjih večinoma gozdni med, ki za zimo ni dober. Poraba sladkorja naj se najstrožje nadzoruje in dobimo naj ga le ob resnični potrebi.

Čebelar G: Pri nas je čebelarjenje brez sladkorja skoraj nemogoče. Medu nikdar ne pridelamo v obilici. Finega cvetličnega medu pa je škoda za klajo, ker ga v tukajšnjih letoviščih lahko prav dobro prodamo in ga naročujemo celó od drugod. Le zakaj ne bi dobivali sladkorja? Nam se čebelarjenje na roje bolj izplača, in pri jesenskem krmljenju čebel raje segamo po cenejšemu in zanesljivejšemu sladkorju. Spomladi itak pokladamo med, če ga imamo. O, nismo tako skopi, da bi ga čebelam ne privoščili, samo imeti ga moramo.

Čebele prevažamo v ajdovo pašo, ker je doma ni. Ovire so čedalje večje. Če bo šlo tako naprej in če bomo morali z njimi ostati doma, bodo šli vsi čebelarji rakom žvižgat, ali pa bo pel sladkor, dokler se bo izplačalo. Sladkorja se najbolj branijo tisti, ki ga ne potrebujejo. Blagor jim!

Čebelar H: Ne vem, kako to, da se nekateri čebelarji razburjajo zaradi prodajanja denaturiranega sladkorja. Kakor ne bomo nikdar dosegli samih prvovrstnih družin v čebelnjaku, tako tudi nikdar ne bo povsod taka čebelarstva letina, da bi čebelarji sploh ne potrebovali sladkorja. Dostikrat se vreme naglo pokazi in nastane dolgotrajno deževje ravno v maju in juniju, ko potrebujejo panji največ živeža. Že nekajkrat sem jih rešil s sladkorjem. Večkrat sem moral kar čez noč začeti s pitanjem. Ali naj med takrat šele iščem? Preden ga dobim, bo čebel že konec. Mestni čebelarji gledajo svet

s svojimi očali, podeželski pa s svojimi. Mi se jezimo na mestne čebelarje, ki nam odjedajo kupce medu in prevažajo čebele na kmete, mestni pa nas gledajo po strani, ker „silimo“ z medom v mesto.

Vse kar je prav: sladkor moramo dobiti, kadar je sila, ni ga pa treba, če je v panjih dovolj medu. Siliti koga, da bi moral kupovati tuj med za krmljenje, se mi ne zdi pravično.

Čebelar J: Že letos stokajo posamezni čebelarji zaradi slabe kupčije z medom, kaj šele bo, ko pride resnično dobra letina, pa ne samo pri nas, ampak povsod v Jugoslaviji. Takrat bo javkanja na kupe, in ves žolč se bo razlil na čebelarstvo društvo, ki je bilo pred — šestimi, tremi, dvemi leti toliko neprevidno, da je čebelarjem pomagalo s sladkorjem.

Za spomladansko pitanje uporabljam vedno dober med, če ga je kaj v posodi. Nikakor se pa ne morem odločiti za tuje blago, zlasti iz rok kakega prekupca. Vzroki so dovolj znani, zato jih ne pogrevam. Očitkom zaradi sladkorja se ne bo izognili, saj nam jih je pred leti serviral celo neki vojvodinski čeb. list, češ, da je tam doli poplava medu, Slovenci pa kupujejo sladkor namesto vojvodinskega medu. Rad bi vedel, koliko našega medu so lani in letos kupili ondotni čebelarji za svoje lačne čebele?

Če med ne gre v denar, so gotovo vzrok predvsem slabe gnotne razmere nekdanjih najboljših konsumentov medu, ne pa denaturirani sladkor. Tudi je včasih kljub težavam zdrknil kak vagon hojevca čez mejo in so se s tem naše medene zaloge toliko zmanjšale, da smo ostali med laže prodali, sedaj niti kila ne gre v tujino. O, lahko bi ga prodali — po 7 din kg. Le kdo bi ga dal po tej ceni!

* * *

Že iz teh odgovorov lahko povzamemo, da se glede sladkorja še dolgo ne bomo zedinili. Pa ostanimo kljub temu dobri čebelarji prijatelji. Ni treba, da bi se gledali s pisanimi očmi, če imamo o kaki zadevi različna naziranja.

Listnica uredništva.

Ostali dopisi in poročila prihodnjič!

Sklep za uredništvo je 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar za društvene namene je naslavljati na „Slovensko čebelarstvo“ v Ljubljani. Ček. račun št. 11.066. — Blagovne pošiljke (vosek, med) in naročila za čebelarstvo potrebščine je pošiljati na „Društveno čebelarstvo“ v Ljubljani, Tyrševa c. 21. Telefon 35-45. Ček. račun št. 15.645. — Društveno tajništvo je v Ljubljani, Poljanska c. 13/I. Telefon 38-38.

Izdajatelj za Slovensko čebelarstvo in urednik: Avgust Bukovec.
Tisk J. Blasnikova nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija d. d. v Ljubljani. Odgovoren L. Mikuš.

Navodila III.

za vodstvo tajniških in blagajniških poslov podružnic Slovenskega čebelarškega društva.

2. Tajnik naj ima za spravljanje dopisov posebno mapo, ki naj bo iz močne lepenke, v velikosti pisarniškega papirja.

3. Važna je knjiga za sejne zapisnike. Ta knjiga mora biti debelejša, trdo vezana, strani oštevilčene in črtane. Knjiga je za podružnico zelo važen dokument, zato jo je skrbno voditi in jo po zadnjem vpisu spraviti v arhiv. Vsak zapisnik mora vsebovati datum seje, imena navzočnih odbornikov in vsebino vsega, kar se je na seji obravnavalo. Vsak zapisnik morajo podpisati vsi člani odbora.

4. **Predavanja.** Predavanja so brezplačna. Stroške krije osrednje društvo. Če podružnica želi predavanje, sporoči to tajnik, če je podružnica v območju bivše Kranjske osrednjemu društvu, če je v območju bivše Štajerske pa Zvezi čebelarških podružnic za mariborsko okrožje. V prošnji je navesti sledeče podatke: Kdaj naj bi bilo predavanje, kje, v kateri uri in o čem naj bi se predavalo, ter katerega predavatelja žele podružnični člani. Tajnik razglasi predavanje podružničnim članom šele tedaj, ko dobi od predavatelja zagotovilo, da bo določeni dan prišel. Po predavanju je poslati osrednjemu odboru poročilo (na beli dopisnici) s sledečimi podatki: Kdaj je bilo predavanje? Kdo je predaval? O čem je predaval? Koliko članov je bilo navzočnih?

5. **Imenik članov.** Osrednje društvo dostavlja vsako leto vsem podružnicam dva izvoda tiskovin za imenik članov podružnice. Tajnik ali blagajnik izpolni oba izvoda, osrednjemu društvu pa pošlje le enega, drugi ostane pri podružnici. Naslove članov je napisati skrbno in točno, sicer nastanejo pri pošiljanju lista pomote. Točno je paziti in napisati, ali je član „nov“ ali „star“. Pozneje pristopivše člane je sporočiti osrednjemu društvu po dopisnici, člana pa vpisati naknadno v imenik članov. Vsak izvod imenika članov ima zgoraj prostor za imena članov odbora. Ta prostor je izpolniti, da je glavnemu društvu znano, kdo je izvoljen v novi odbor. Na desni je vpisati zneske, ki so bili nakazani na račun članarine.

6. **Naročitev sladkorja.** Čebelne družine, ki imajo premajhno zalogo medu, naj člani pitajo predvsem z medom, ki ga še imajo, oziroma, ki so ga kupili. Le v skrajni sili naj naročajo sladkor. Naroča ga podružnični tajnik tako, da pošlje osrednjemu društvu dopis z navedbo množine sladkorja, ki jo potrebujejo člani. Priložiti pa mora vsa od oblasti zahtevana potrdila, ki jih osrednje društvo objavlja vsako leto v „Slov. čebelarju“. Denar za sladkor je poslati vnaprej, ker mora tudi društvo plačati sladkor vnaprej. Pri delitvi sladkorja se mora podružnica točno ravnati po predpisih finančne kontrole, oziroma finančne direkcije.

7. **Čebelne bolezni.** Podružnični odbori, oziroma njih tajniki morajo stalno voditi evidenco o zdravstvenem stanju čebel podružničnih članov. Da pa bodo člani poučeni o čebelnih boleznih, jim je priporočati nakup prof. Verbičeve brošure „Čebelne bolezni“. Iz sumljivih panjev je nekaj čebel, satja ali medu primerno zaviti in takoj odposlati Drž. Veterinarskemu bakteriološkemu zavodu v Ljubljano, ki poslane predmete brezplačno preišče. Zavod obvesti prizadetega čebelarja o uspehu preiskave. Če pa je bila ugotovljena čebelna kužna bolezen, obvesti zavod tudi okrajno načelstvo, ki odredi razkužbo panja in čebelnjaka ter vsega orodja. Razkužitev izvede okrajni veterinar, oziroma pooblaščen čebelarški izvedenec.

8. **Tečaj o kuhi voska.** Kakor med, je tudi vosek važen pridelek v čebelarstvu. Zato je treba z voskom zelo varčevati.

Mnogo voska si prihranimo s pravilno kubo voščin. Kako je pri tem postopati, se nauče člani v posebnih tečajih, ki jih prireja osrednje društvo na prošnjo podružnice brezplačno. Tajniki podružnic morajo zato posredovati pri osrednjem društvu, da pošlje predavatelja. Kakor za običajna predavanja, je treba tudi za ta predavanja glavnemu odboru sporočiti, kdo naj pride predavati, kje in kdaj se bo vršil tečaj.

9. **Zavarovalni sklad.** Po sklepu občnega zbora leta 1938. se je ustanovil poseben sklad za zavarovanje čebelarjev za škodo, povzročeno po čebelnih kužnih boleznih. Pravilnik o poslovanju tega sklada je bil objavljen v št. 5 Slovenskega Čebelarja leta 1939., stran 46. Tam je točno označeno, kako je podružničnim tajnikom postopati s prijavo oškodovanca.

(Se nadaljuje.)

Čebelarji!

*Kdo Vam najbolje postreže?
s čebelarскими potrebščinami?*

Društvena čebelarna

v Ljubljani
Tyrševa cesta 21

ki je domače podjetje in last
Slov. čebelarskega društva.

Ček. račun 15.645 - Telefon 35-45

Največja zaloga čebelarskih
potrebščin v dravski banovlni.

KUPUJE
PRODAJA

vosek in med po najvišjih
dnevni cenah.

vse čebelarske potrebščine,
najboljše kakovosti, po niz-
kih in solidnih cenah.

**Svojim članom in podruž-
nicam daje primerne po-
puste. - Zahtevajte cenik!**

**Čebelarji, podpirajte z
naročili lastno podjetje**

Slovenski čebelarji bodite zavedni in podpirajte domače in lastno podjetje!